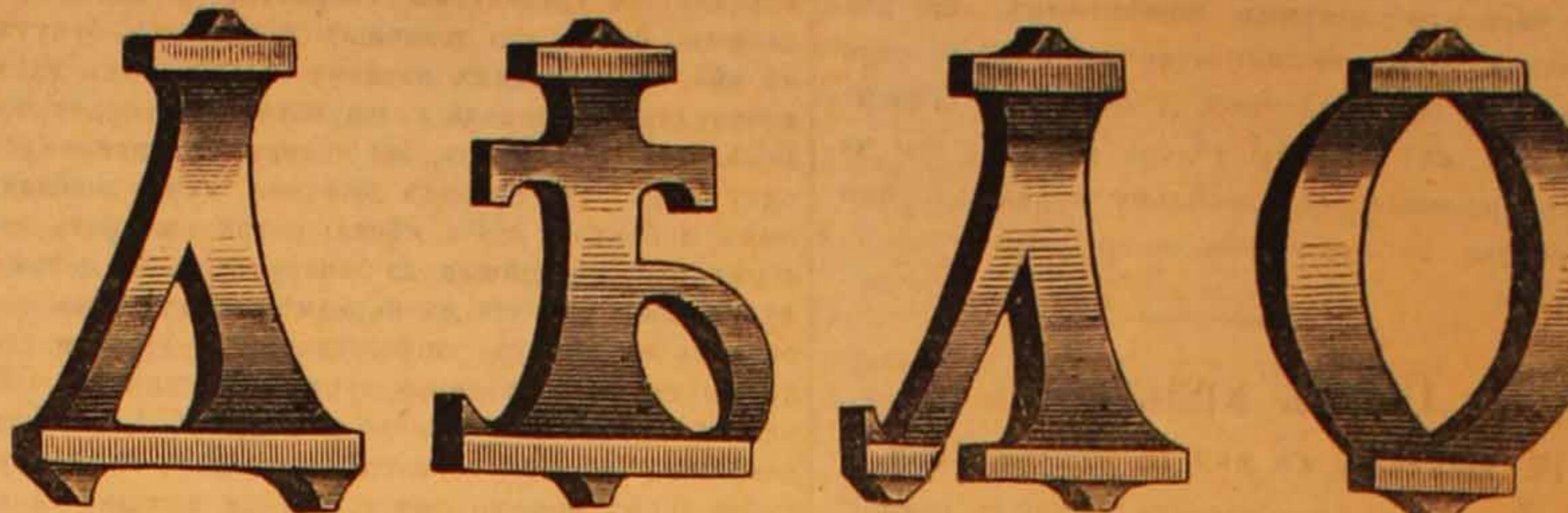

Виходить по Львову ще Вторника, Четверга и Суботы, відома русинськимъ сюжетомъ) о 4-й год. походу. Датер. додатокъ «Бібліотеки найзнатнішими повістями» виходить по 3-му чутку, ар купъ кожного 15-го і поспільного для кожного місяця. Редакція, адміністрація і експедиція підл. Ч. 44 улиця Галицька. Всіх листів, посилків і рекламації належить пересилати поштою або земською: редакція і адміністрація „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицька. Рукописи не вітаються тільки на попереднє вістаре життя. Підписи число стоять 12 кр. а. з. Оголошення припиняються по цій 6 кр. а. з. б'є однак трохи пізніше. Рекламації належить пересилати франко (найлучше чистими переказомъ) до: Адміністрація часопису „Дѣло“ Галицька, Ч. 44.

Съ днемъ 1 (13) жовтня розпочався IV-тий квартал сегордочної предплати „Дѣла“ и „Бібліотеки найзнатнішими повістями“. Усердно просимо П. Т. Предплатниковъ о післяшній висылці предплати и о вирівнанні залегдостей.

„Обще рольничо-кред. заведень.“

Въ суботнішній числѣ „Дѣла“ вгадали ми про заходи санаційного комітету для ратованія ситуації, споводованої невыплатностею „Общого рольничо-кредитного заведенія“. Того самого дня вийшовъ важний зворотъ въ назначению комітету санаційного, про котрый мусимо въ обовязку нашого звѣстити Вп. членітвъ. Щобы однакъ кождый вирозумѣвъ становище санаційного комітету отъ самого початку его дѣланія ажъ до найновѣшої хвили, мусимо коротко представити бодай головнѣшія моменты его покликання и его заходівъ.

Санаційный комітетъ бувъ скликаний

кір. Гр. Шашкевичемъ. Представительство

къ комітету обнявъ еп. Сильвестр Сембровичъ.

Комітетъ мавъ обдумати средства для

ратованія „Общого рольничо-кредитного заведенія“ въ прикрой его ситуації и подавати

раду его зарядови. Розумѣєса, что якъ тольк

вібраєс комітетъ санаційный, — першимъ дѣ

ломъ его було довѣдатись про фактический

станъ „Общого рольничо-кредитного заведенія“

и відававъ Дирекцію, щобы предложила бі

лансь. Дирекція предложила білансь въ 30

серпня 1884 р., котрый виказувавъ, что акти

и перевишають 200.000 з. иде лиши о

то, щобы хвилевому недостаткови готовки за

радити пожичкою въ Банку краевого. Комітетъ санаційный въ виду такого представленія

Дирекції приставъ очевидно на пожичку. Роз

пояснили конференції съ директорами банку

краевого при участі маршала краевого п. Зы

блікевича. Представителъ банку краевого, при

нявши за вихідну точку, что „Обще рольничо-

кредитне заведеніе“ мав не 200.000, але пред

ставила Дирекція, але 100.000 plus, рѣшили

дати пожичку титуломъ конверсії довгівъ ги

потечныхъ „Общого рольничо-кред. заведенія“, але

тільки умови, що інституты рускій „Народ

ного Дому“ и „Ставропігія“ дадуть за пожич

ку поруку. Комітетъ санаційный вибралъ

тогда підкомітетъ въ пяти членовъ, щобы

розслѣдіть финансовый станъ „Общого рольничо-

кредитного заведенія“. Ось рѣшення сего збору

дуже богато зависить окончна розвязка тра

кред. заведена“. До комітету того були ви
брані П. Т. дръ Пелешъ, Мих. Дыметъ, Ге-
расимовичъ, о. Н. Сѣчинській и Ксен. Охри-
мовичъ. Підкомітетъ принявся за роботу и
дойшовъ до того результату, що „Обще рольн.-
кред. заведеніе“ не то що не має ажъ 200.000,
а є 100.000 plus, але має 500.000 minus. Комі-
тетъ, почувши таке справовданье отъ підкомі-
тету, порѣшивъ якъ: понеже все ще таки
фактический станъ заведенія доси на певно не
явѣстній, бо Дирекція удержує, що заведеніе
має 200.000 plus, Банкъ краевого редукує на
100.000 plus, а підкомітетъ зновъ виказує
500.000 minus, — то треба отдать розслѣдже-
ніе финансового стану „Общого рольн.-кред.
заведенія“ фаховому чоловѣкови, знатокови. Ко-
мітетъ отже рѣшивъ покликати п. Лоншана,
бухгалтера въ Банку краевого, и поручивъ
ему совсѣмъ розслѣдити финансовый станъ
заведенія. П. Лоншанъ виявивъ до роботи и до-
си дойшовъ до тога результату, що „Обще
рольничо-кредитне заведеніе“ має 600.000
minus.

Комітетъ санаційний, довѣдавшись вже
отъ фаховихъ людей о такомъ финансовомъ
станѣ „Общого рольн.-кредитного заведенія“, —
отступивъ очевидно отъ першої своїї задачи,
с. е. санації, и порадивъ зарядови заведенія —
ли видацію.

Ось то тая змѣна въ покликаню и захо-
дахъ комітету санаційного, о котрой мы вга-
дали на вступѣ статії. Комітетъ санаційний
не розвязався, а толькъ звернувъ свою увагу
на другу рѣчъ, с. е. на тое, щобы ликвида-
ція (на случай принятія тої ради управлю-
чимъ совѣтомъ заведенія, а що совѣтами не
остає нѣчого іншого, толькъ ликвидація неми-
нучна) була переведена якъ найкористнѣше
для всѣхъ интересованихъ въ заведенію: фон-
довъ вдовично-сиротинськихъ (самъ львівській
вдовично-сиротинський фондъ має тамъ 155.000 з.),
„Народного Дому“ и другихъ інститутовъ та
товариствъ рускихъ, церквей, кась громад-
скихъ и множества, множества убогихъ рус-
кихъ людей...

Дня 28 л. с. м. отбудеся, якъ авѣстно,
або въ підпоручниківъ вдовично-сиротинського фонда
львівській архіепархії. Збіръ той має урадити,
якъ становище має заняти сей фондъ супро-
тивъ нынѣшнього стану „Общого рольничо-
кредитного заведенія“. Ось рѣшення сего збору

дуже богато зависить окончна розвязка тра

гедії — дѣль „Общого рольничо-кредитного
зведенія“. Підпоручники вдовично-сиротин-
ського фонда нехай увіброятъ въ енергію и съ
почутъмъ величезної важности хвилѣ спі-
шать на вбіръ покласти свою сальну руку на
ту важку, на котрой спочивав доля не толькъ
вдовично-сиротинського фонда, але и цѣлої Русі.

тичного приятеля п. Михаловскаго. Въ петиції
той, зредагованій загальнозвѣстнимъ генераль-
нимъ секретаремъ S. по цѣлодневній горячій
конференції въ „Okocimskie piwiarni I. Biera“
въ Тернополі, доказується, будто бы всѣ факты
наведеній о. Сѣчинськимъ були неправдиві, а
подписы учительївъ и учительокъ зъ цѣлого
округа мають ствердити, що поступованье о-
кружного інспектора есть супротивъ учите-
льївъ таке, що имъ и у Бога за дверми не бу-
де лучше. Петиція писана почеркомъ головного
єї редактора, котрый и підписався заразъ на
чолвѣ, а щобъ вібрата якъ найбільше підписати
и ѿ петицію вислати ще передъ закриттємъ се-
сії соймової, коли портується она рівночасно коль-
кома орудіями услужними на колька рукъ пере-
писанна. Такъ н. пр. въ Тернополі бувъ въ той
дѣлі минувшого понедѣлка самъ Мручинь-
ський, а оттакъ виправивши на обѣздку
по сусідніхъ селахъ, лишивъ сю справу п-ну
G., учительеви мужескої школы народної, котрый
и на улица має съ собою чорнило и пе-
ро и въ мушу въ підписы не толькъ ѡчи-
тельївъ але и ѡ іншихъ людяхъ. Кажемо не
безъ підставы, що підписы въ мушу, що
бо горе тому учительеви, котрый не підписав-
бы, — єго імя було-бъ преизоване въ „чор-
ній кнізѣ“ и днъ не має-бы вже тутъ ѡчи-
робити. Тымъ способомъ зібралисъ въ Терно-
полі підписи въ мужескої школѣ народної и
въ вдовиновій женській та въ школѣ жідів-
ської, котрої учитель ювільє-то такожъ мо-
жуть посвѣдчити, въ якихъ относинахъ здат-
яться учитель сельській священиками! Тымъ
способомъ многій учитель Поляки и Русини,
котрый почувався до щирої вдаки для о. Сѣ-
чинського, мусіли противъ свого переконання
підписати и школиною печатю ствердити зга-
дану петицію, аранжовану не безъ вѣдомості
и інспирації інтересованої особи. Есть бо се-
ресть неможлива, щобъ учитель другій тиж-
день уже занедбувавъ школу и ъїздила по се-
лахъ та бѣгавъ по Тернополі за підписами —
безъ вѣдомості тої власти, що знає сейчасъ,
де и коли якій учитель бувъ на закладинахъ
читальни. Однакъ може и се бути, що тая
обѣздка петиціїна такъ само уїшла передъ
увагою окружного інспектора, якъ бѣгъ
учителя Яницкого въ Байковець до Америки,
котрый по цѣлорічній побытѣ въ Америцѣ
вернувъ знову на свою стау посаду!

Если така петиція має зрагабилитувати
шкодили нашему прогресови, а мы вамъ нѣ
въ чѣмъ не будемъ мѣшати. Ваша религія,
ваша національність, ваша мова и писмен-
ство — за-для насъ такій самій святощѣ, якъ
и нашій власній.

Съ такими гадками переїхавъ я Збручъ
и приїхавъ въ Подволочись. Але жъ не дов-
го довелося симъ гадкамъ держатися въ моїй
головѣ. Починаючи въ Подволочиска они вы-
літали въ головы и чимъ дальше ъїхавъ я по
Галичинѣ, тымъ менше залишалося у мене
сихъ гадокъ и тымъ бльше набиралося дру-
гихъ, супротивнихъ...

Де-жъ отсе ся рівноправність, про которую
я читавъ въ австрійской конституції? А-жъ
Галичину заселяють народно Русини и Поляки,
а въ східній Галичинѣ Русини дома, мають велику перевагу. Чомъ же нѣгде по
дорогѣ я не бачивъ хочь-бы зовнїшніхъ до-
казаў рівноправності? Чомъ нѣгде Поляки
не показали, що они признаютъ Русинівъ за
окрімну народність, котра має свою окрімну
мову?

Дѣшь зелїнницю, знаєшь, що ъїдещь
руською землею, бачишь рускій народъ, чу-
ашь руску мову, — а нѣгде нѣ въ чому на
зелїнниці не бачишь конституційнихъ правъ
руського народу! Всюди панує польська мова,
польські назви (перекручено въ рускихъ),
польські написи! Що за диво? Дивѣтесь скрбь
по вокзалахъ написи: „Bogdanówka, Maksymow-
ka, Tarnopol“ и т. д. — а нѣгде, нѣгде нема;

що й казати, якъ то цѣкаво для мене було
глапнути на житъ рѣзныхъ національностей
въ монархичній Швайцарії. Я знатъ, що въ
республіканській Швайцарії нѣ вѣра, нѣ на-
родність съ усѣма єї атрибутами нѣ кри-
хдти не мѣшили и не мѣшають людямъ

жити въ любові, въ згодѣ и въ дбаню про
загальнє добро. Я знатъ, що и въ Австрії
есть конституція, по котрой дано повну
рівноправність всѣмъ вѣрамъ, всѣмъ на-
родностямъ, всѣмъ мовамъ народовъ, складаю-
чихъ монархичну Швайцарію. Я гадавъ собѣ,

що певно-жъ ота рівноправність істнує не на
папері толькъ, а въ усѣхъ сторонахъ громад-
ского житя, и тѣживъ себе надїво, що отъ-то
побачу єю рівноправність въ Галичинѣ, по-
бачу якъ то Поляки, народъ такій „вольнолю-
бивий“, користується політичною свободою:

чи, якъ egoistъ, толькъ для себе, чи, якъ
справдѣ народъ освѣченій, гуманній, кори-
стується свободою на столько для себе, на
сколько дає користуватися нею и другимъ.

Трудно добрati бльше лѣпшого и отпо-
вѣдного случаю показати себе достойнимъ по-
литичною волѣ, якъ той станъ Поляківъ, въ
котрый поставивъ їхъ висшій австрійській
урядъ въ Галичинѣ. Урядъ розвязавъ Поля-
камъ руки и давъ имъ повну волю господ-
арювати въ Галичинѣ. Отутъ то имъ вияви-
лася широка нива засвѣдчити передъ Европо-
ю, передъ Славянами, якъ они розумѣють
політичну волю? Чи тая воля дає

окружного инспектора, если свѣдоцтво моральности стегниковского учителя выжебране для того-же має быти щитомъ для обороны инспектора, то можемо ему лишь погратулювати такої регабилітації, а заразомъ звертаємо бачність мѣродайныхъ сферъ и нашихъ послѣвъ на таку безкарну деморалізацію, ширену псевдо-апостолами просвѣты!

Отповѣдь п. Намѣстника на интерпеліації пословъ о. Сѣчинського и проф. дра Антоневича.

Що до интерпеліації о. Сѣчинського о нарушенні посольскої ненарушимости, якої допустився судь окружный въ Тернополі на особѣ о. Сѣчинського, заявивъ п. намѣстникъ, "що въ засягненыхъ поясненіи показується, що тернопольскій судія слѣдчій п. Терлецкій, розслѣдуючи въ припорученіи прокураторії державної справу проступку будто-бы поповненого на зборахъ рускої читальнѣ черезъ выголосненіе пубдурюючої бесѣди, завдававъ дѣйство безъ дозволенія сойму о. Сѣчинського до отвѣчальности, але не знатъ отмѣть, що о. Сѣчинській есть посолъ на соймъ, анѣ не довѣдався о тѣмъ при слѣдствѣ. Тернопольска палата радна, довѣдавшись въ газетѣ о переслухуванію о. Сѣчинського черезъ судію слѣдчого, знесла актъ цитати и актъ переслуханія о. Сѣчинського яко акти, зробленіи вправдѣ не свѣдомо, але противъ §. 2 закона въ дня 3 червня 1861 и тымъ самимъ дала о. Сѣчинському повну сatisfакцію. Нема отже жадної причини заводити для забезпеченія посольскої ненарушимости якихъ новихъ законовъ." — На другу интерпеліацію о. Сѣчинського о не-законнѣ поступованію жандармовъ заявивъ п. намѣстникъ, що слѣдство въ Копычинцяхъ выказало, що мѣщане своїмъ вызываючими поступованьемъ дали причину до сего и що жандарми стрѣляли насампередь на слѣпо въ воздухъ, а доперва коли мѣщане ставили чинний опрѣль, жандарми мусіли ужити вброѣ. Кромъ сего заявивъ п. намѣстникъ, що въ кождомъ случаю уживанія вброї жандарма судъ военный розслѣдує чи жандарми були въ правѣ уживати вброї, а доперва, коли судъ военный жандармовъ увільнить, министерство розсуджує, чи ужитокъ вброї черезъ жандармовъ бувъ усправедливленый, чи нѣ. На разъ нема отже такожъ потреба заведенія якогось острѣйшого закона.

На интерпеліацію пос. дра Антоневича въ справѣ примусового наказу пренумерованія часописи "Szkoła" сказавъ п. намѣстникъ, що позамѣска львівська рада школи окружна по поводу незрозумѣння припорученія ради школи краевої выдала наказъ примусової пренумерати и що до сего нѣякъ не мала права. Рада школи краевої о сѣмъ нѣчого не знала и доперва терь довѣдалася. Що до "Школь-

ной часописи" заявивъ намѣстникъ, що рада школи краевої не могла єти въ 1880 р. припоручати, бо ся часопись доперва тогды висновувалася, але коли-бы тепер редакція сен часописи просила раду школи краевої о припорученьї, то она готова се зробити.

Соймъ краевий.

19. Засѣданье зъ дня 16 жовтня 1884.

На се засѣданье наспѣло 8 новыхъ петицій, мѣжъ которыми петиція громадъ Ляжович, Саджавы и др. ч. пос. Романчука о доловненіе и заостреніе закона о лояхъ и гром. Добровіянъ чрезъ тогожъ самого о бесплатнѣ побирање сыропроцѣї. — Зъ порядку дневного пос. Хамець мотивувавъ свое внесеніе о прискореніи будови жељезницѣ зъ Снятини до Залѣщикъ. Палата признала наглостъ сен будовы и отступила внесеніе комісії жељезничої. Дальше предложила комісія бюджетова замкненіе рахунківъ зъ фундації скарбкової на р. 1882, а потомъ пос. Смажевскій предложивъ спроваданіе комісії банкової о внесеніи виблу краевого въ справѣ гварантії краю могла вплинути на поднесеніе курсу облигації. О. Сѣчинському ходить головною о поруку. А позаякъ гварантія зможе умекшити громадамъ пожичку, которая зновъ поможе имъ позбутися тяжшахъ довговъ, то постановивъ голосувати за удѣленіемъ гварантії и застербъ собѣ лишь поправку до З внесенія. Пос. Мадейскій заповѣвъ додаткове внесеніе до послѣдної точки внесеніе комісії. На внесеніе п. Мадейскаго постановила палата перевести дискусію надъ точками 1—5. Точки 1 и 2 приято безъ дискусії. До З вибѣс пос. о. Сѣчинській поправку, що и громадамъ вольно було затягати пожички. Сему супротивився пос. кн. А. Саджава и доказувавъ, що дуже мало есть громадскихъ кастро пожичковыхъ, котрѣ-бы свою задачу повинили совѣтно. Пос. Лазарскій поправивъ кн. Саджаву, а пос. гр. Л. Водницкій выскажався такожъ противъ поправки о. Сѣчинського, который зновъ покликався на слова пос. Смольки на торбочнї сесії соймовї, коли себѣ посольство доказувавъ, що каси громадськії виконують совѣтно свою задачу. О. Сѣчинській заявивъ такожъ, що коли его поправка буде откінена, онъ и его товаришъ политичнї будуть притретомъ читаніи голосувати противъ внесенія комісії. При голосуванні откінено поправку о. Сѣчинського, а З точка внесенія комісії перешла безъ змѣни. Теперъ наступило мале інтермеццо. Пос. Журовскій зажадавъ на підставѣ регуляміни третього читанія и іменного голосування. Маршалокъ: Переprашаю, буде на та чистъ познѣшъ; ще не всѣ точки ухвалені. (Веселость.) Журовскій: А я думаю, що ми вже при послѣднїй точцѣ. (Веселость.) Марш.: О ще далеко! Журовскій: Въ такомъ случаю застербъгаю собѣ... Марш. (поднесеннымъ голосомъ): Може пос. зробити се на отповѣдномъ мѣсцѣ. Оттакъ ухвалено безъ дискусії 4 и 5 точку. При 4 точцѣ заявивъ маршалокъ, що позаякъ пос. Смажевскій іменемъ комісії взявъ назадъ юточку, то піддає підъ розправу внесеніе пос. Мадейскаго. Теперъ заявивъ п. Козловскій, що хоче внесеніе Мадейскаго и перейшло, то розправа надъ в точку есть конечною; хотѣвъ отже отгати відповідку до сен точки. Маршалокъ заявивъ, що комісія лиши тимчасово взяла назадъ в точку, а спровадзвавъ обѣцявъ, що проектъ змѣни статутовъ банку буде виробленый, а тогдь буде можна надъ сен точкою розпочати розправу. Козловскій однакож обстає при своїмъ, зъ чого висується жива суперечка межи Козловскимъ и маршалкомъ, а въ палатѣ постає неспокой и замішанье. Смажевскій и Ст. Бадени старалися въ своїхъ бесѣдахъ переконати Козловскаго, але нѣчо не помогало. Маршалокъ розпорядивъ трете читанье. Козловскій просить зновъ о голосу (Вѣсли великий неспокой и крики: приступили до голосування!) Маршалокъ: Не можу допустити Вась вже до голосу, бо ми вже при третомъ читанію. Вѣльно Вамъ внести лиши хиба щось до формального трактування рѣчи. Козловскій (съ крикомъ и смѣфазою): Я хочу лиши сконстатувати, що найважнѣша справа ведеса въ сені такъ, що п. маршалокъ не дозволяє говорити... Маршалокъ: Переprашаю Вась, але я не можу дозволити Вамъ голосу. — Козловскій (говорите дальше під-

мославъ за удѣленіемъ гварантії и зазначивъ діячого биъ и его товаришъ политичнї будуть въ сїй, для деякіхъ посольствъ селянськихъ такъ неопулярнї справѣ голосувати за гварантію. Бессідникъ доказувавъ, що велике улекшеніе кредиту може для громадъ статио дуже шкодливе и бояться, що мѣста, котрій вже разъ задовжиліся, не дойшли до банкрутства, що потому мусіло-бы бѣти на передмѣщанахъ, а на по-олдокъ не вѣрять, що гварантія краю могла вплинути на поднесеніе курсу облигації. О. Сѣчинському ходить головною о поруку. А позаякъ гварантія зможе умекшити громадамъ пожичку, которая зновъ поможе имъ позбутися тяжшахъ довговъ, то постановивъ голосувати за удѣленіемъ гварантії и застербъ собѣ лишь поправку до З внесенія. Пос. Мадейскій заповѣвъ додаткове внесеніе до послѣдної точки внесеніе комісії. На внесеніе п. Мадейскаго постановила палата перевести дискусію надъ точками 1—5. Точки 1 и 2 приято безъ дискусії. До З вибѣс пос. о. Сѣчинській поправку, що и громадамъ вольно було затягати пожички. Сему супротивився пос. кн. А. Саджава и доказувавъ, що дуже мало есть громадскихъ кастро пожичковыхъ, котрѣ-бы свою задачу повинили совѣтно. Пос. Лазарскій поправивъ кн. Саджаву, а пос. гр. Л. Водницкій выскажався такожъ противъ поправки о. Сѣчинського, который зновъ покликався на слова пос. Смольки на торбочнї сесії соймовї, коли себѣ посольство доказувавъ, що каси громадськії виконують совѣтно свою задачу. О. Сѣчинській заявивъ такожъ, що коли его поправка буде откінена, онъ и его товаришъ политичнї будуть притретомъ читаніи голосувати противъ внесенія комісії. При голосуванні откінено поправку о. Сѣчинського, а З точка внесенія комісії перешла безъ змѣни. Теперъ наступило мале інтермеццо. Пос. Журовскій зажадавъ на підставѣ регуляміни третього читанія и іменного голосування. Маршалокъ: Переprашаю, буде на та чистъ познѣшъ; ще не всѣ точки ухвалені. (Леселость.) Журовскій: А я думаю, що ми вже при послѣднїй точцѣ. (Леселость.) Марш.: О ще далеко! Журовскій: Въ такомъ случаю застербъгаю собѣ... Марш. (поднесеннымъ голосомъ): Може пос. зробити се на отповѣдномъ мѣсцѣ. Оттакъ ухвалено безъ дискусії 4 и 5 точку. При 4 точцѣ заявивъ маршалокъ, що позаякъ пос. Смажевскій іменемъ комісії взявъ назадъ юточку, то піддає підъ розправу внесеніе пос. Мадейскаго. Теперъ заявивъ п. Козловскій, що хоче внесеніе Мадейскаго и перейшло, то розправа надъ в точку есть конечною; хотѣвъ отже отгати відповідку до сен точки. Маршалокъ заявивъ, що комісія лиши тимчасово взяла назадъ в точку, а спровадзвавъ обѣцявъ, що проектъ змѣни статутовъ банку буде виробленый, а тогдь буде можна надъ сен точкою розпочати розправу. Козловскій однакож обстає при своїмъ, зъ чого висується жива суперечка межи Козловскимъ и маршалкомъ, а въ палатѣ постає неспокой и замішанье. Смажевскій и Ст. Бадени старалися въ своїхъ бесѣдахъ переконати Козловскаго, але нѣчо не помогало. Маршалокъ розпорядивъ трете читанье. Козловскій просить зновъ о голосу (Вѣсли великий неспокой и крики: приступили до голосування!) Маршалокъ: Не можу допустити Вась вже до голосу, бо ми вже при третомъ читанію. Вѣльно Вамъ внести лиши хиба щось до формального трактування рѣчи. Козловскій (съ крикомъ и смѣфазою): Я хочу лиши сконстатувати, що найважнѣша справа ведеса въ сені такъ, що п. маршалокъ не дозволяє говорити... Маршалокъ: Переprашаю Вась, але я не можу дозволити Вамъ голосу. — Козловскій (говорите дальше під-

мославъ за удѣленіемъ гварантії и зазначивъ діячого биъ и его товаришъ политичнї будуть въ сїй, для деякіхъ посольствъ селянськихъ такъ неопулярнї справѣ голосувати за гварантію. Бессідникъ доказувавъ, що велике улекшеніе кредиту може для громадъ статио дуже шкодливе и бояться, що мѣста, котрій вже разъ задовжиліся, не дойшли до банкрутства, що потому мусіло-бы бѣти на передмѣщанахъ, а на по-олдокъ не вѣрять, що гварантія краю могла вплинути на поднесеніе курсу облигації. О. Сѣчинському ходить головною о поруку. А позаякъ гварантія зможе умекшити громадамъ пожичку, которая зновъ поможе имъ позбутися тяжшахъ довговъ, то постановивъ голосувати за удѣленіемъ гварантії и застербъ собѣ лишь поправку до З внесенія. Пос. Мадейскій заповѣвъ додаткове внесеніе до послѣдної точки внесеніе комісії. На внесеніе п. Мадейскаго постановила палата перевести дискусію надъ точками 1—5. Точки 1 и 2 приято безъ дискусії. До З вибѣс пос. о. Сѣчинській поправку, що и громадамъ вольно було затягати пожички. Сему супротивився пос. кн. А. Саджава и доказувавъ, що дуже мало есть громадскихъ кастро пожичковыхъ, котрѣ-бы свою задачу повинили совѣтно. Пос. Лазарскій поправивъ кн. Саджаву, а пос. гр. Л. Водницкій выскажався такожъ противъ поправки о. Сѣчинського, который зновъ покликався на слова пос. Смольки на торбочнї сесії соймовї, коли себѣ посольство доказувавъ, що каси громадськії виконують совѣтно свою задачу. О. Сѣчинській заявивъ такожъ, що коли его поправка буде откінена, онъ и его товаришъ политичнї будуть притретомъ читаніи голосувати противъ внесенія комісії. При голосуванні откінено поправку о. Сѣчинського, а З точка внесенія комісії перешла безъ змѣни. Теперъ наступило мале інтермеццо. Пос. Журовскій зажадавъ на підставѣ регуляміни третього читанія и іменного голосування. Маршалокъ: Переprашаю, буде на та чистъ познѣшъ; ще не всѣ точки ухвалені. (Леселость.) Журовскій: А я думаю, що ми вже при послѣднїй точцѣ. (Леселость.) Марш.: О ще далеко! Журовскій: Въ такомъ случаю застербъгаю собѣ... Марш. (поднесеннымъ голосомъ): Може пос. зробити се на отповѣдномъ мѣсцѣ. Оттакъ ухвалено безъ дискусії 4 и 5 точку. При 4 точцѣ заявивъ маршалокъ, що позаякъ пос. Смажевскій іменемъ комісії взявъ назадъ юточку, то піддає підъ розправу внесеніе пос. Мадейскаго. Теперъ заявивъ п. Козловскій, що хоче внесеніе Мадейскаго и перейшло, то розправа надъ в точку есть конечною; хотѣвъ отже отгати відповідку до сен точки. Маршалокъ заявивъ, що комісія лиши тимчасово взяла назадъ в точку, а спровадзвавъ обѣцявъ, що проектъ змѣни статутовъ банку буде виробленый, а тогдь буде можна надъ сен точкою розпочати розправу. Козловскій однакож обстає при своїмъ, зъ чого висується жива суперечка межи Козловскимъ и маршалкомъ, а въ палатѣ постає неспокой и замішанье. Смажевскій и Ст. Бадени старалися въ своїхъ бесѣдахъ переконати Козловскаго, але нѣчо не помогало. Маршалокъ розпорядивъ трете читанье. Козловскій просить зновъ о голосу (Вѣсли великий неспокой и крики: приступили до голосування!) Маршалокъ: Не можу допустити Вась вже до голосу, бо ми вже при третомъ читанію. Вѣльно Вамъ внести лиши хиба щось до формального трактування рѣчи. Козловскій (съ крикомъ и смѣфазою): Я хочу лиши сконстатувати, що найважнѣша справа ведеса въ сені такъ, що п. маршалокъ не дозволяє говорити... Маршалокъ: Переprашаю Вась, але я не можу дозволити Вамъ голосу. — Козловскій (говорите дальше під-

"Богданівка, Максимівка, Тернополь, Львовъ" и т. д.!

Въ одно купе вѣ мою сївъ яко Полякъ. Розговорились про се, про те; говори-мо: биъ по польски, я по малоруски; нѣчого, бесѣда йде, добре розумѣмо одинъ другого!

— Скажѣть, добродѣю, будьте ласкаві, — пытаю я, — отсї написи и оповѣстки на вокзалахъ, въ вагонахъ — певно за-для про-важкихъ?

— А вжеоже! — отповѣвъ м旣 мой сївъ, змѣхнувшись, що я не розумѣю такої про-стої речи.

— А по вѣльницамъ їздитъ и Русини, чи только самій Нѣмцѣ та Поляки?

— Якъ то такъ? Конечно, и Русини їздятъ. Зелѣнницѣ за-для всѣхъ. А ще тутъ, у східній Галичинѣ Русини столько їздитъ, чо и Поляки.

— Якъ такъ само гадавъ, бо скрѣзъ чую руску мову. Одначе отъ що дивно менѣ: чомъ вѣма вѣдѣ написей по руски, нема оповѣ-стокъ по руски! А що, коли Русинъ не вѣмѣ читати нѣ по польски...

— Повиненъ умѣти! — перебивъ мене сївъ.

— А Полякъ по руски — повиненъ у-мѣти, чи нѣ?

— Нема на що.

— А Русину на що по польски?

— Бо то польский край... панує поль-ска мова. Польска мова есть урядовою въ Галичинѣ.

— Добре, але-же въ конституції сказано

на Жерницю, дек. балигородского; 2) Володимиръ Лысякъ на пар. Довгомостиска, дек. судово-вишеньского.

Завбезеаній до канон. інституції оо. 1) Іоанъ Подлускій на пар. Гай, дек. дрогобицького, 2) Гавріль Гнаташакъ на пар. Чорне, дек. дулянського.

Катихитомъ при 4-класовій мужескій и 7-класовій жіночій школі въ монастирѣ Чина св. Василія В. въ Яворовѣ поставленій сотрудникъ яворівській, о. Павло Гостицькій.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

(В. М.) Русій театръ. Въ четвертъ дня 4 (16) жовтня представлена въ нашому театрѣ комедію Р. Кнейзія переложену п. И. Б. Перекладчикъ выбравъ зъ чужої літератури до присвоенія нашої сценѣ дуже гарну штуку. Тенденція єї характеру чисто етичного, сама-ж комедія переведена після всіхъ правиль, акцією своєю, виконченіемъ характерівъ, інтригою въ великомъ талантомъ обдуманою и многими колізіями, котрій авторъ оттакъ єї знаменитою зручнотою розмутує, просто очаровує. Переплетена ріжими невинно-комічними ситуаціями и дуже быстрыми дотепами потягас слухателей. Конецъ комедії лишає въ душі кожного великій сміхъ, іменно велике моральне задоволеніе. Гра артистівъ була дуже добра. Головний ролі почивали на найлучшихъ силахъ нашої сцени (п. Бичевовичъ, п. Гриневецький, п. Осиповичева и п. Ласковський) и були отдані дуже добре. Панна Луцка вивизала зъ ролі аманти удачно. Штука сама собою надавалася до добра гри, и публика вийшла впнові задоволена и зъ штуки и зъ гри артистівъ. Коли хто вийшовъ зъ театру невдоволений, то вже хіба для того, що львівської Руїї було на представленію доволі мало. Въ загальному року русійські родини учаща до руского театру дуже мало. Суть русій заможній родини, котрі ще до сїї не показалися въ театрі! А славятся навіть твердымъ патріотизмомъ!

Въ великий сали „Народного Дому“.

РУСКІЙ НАРОДНИЙ ТЕАТРЪ

подъ зарадомъ И. Ендеровича и И. Гриневецкого.

На дохдѣ А. Осиповичево.

Въ Второкъ дня 9 (21) жовт. 1884.

ДВѢ СИРОТЫ

драма въ 5 актахъ, въ 8 діянахъ, въ французскому пп. D'Ennery и А. Согтю. Перевѣдъ И. Гриневецкого.

(Режиссеръ: И. Гриневецкій)

ОСОБЫ:

Графъ де Лінерест	—	—	И. Гриневецкій
Графія де Лінерест	—	—	А. Осиповичева
Кавалеръ де Фаудрен	—	—	И. Ендеровичъ
Марграфъ де Преслесь	—	—	И. Пасецкій
Кавалеръ Д'Естрест	—	—	И. Попель
Вдова Фрошардъ	—	—	М. Людвікевича
Петро } си сини	К. Лисковскій	101 40	102 40
Генріка	О. Осиповичъ	96 75	97 75
Людвіка	П. Попель	102 75	104 —
Марія	О. Лисковска	18 —	19 50
Фільорета	Е. Польськоцка	22 50	24 50
Юлія	И. Луцка	5 67	5 77
Пікардъ, служацій кавалера де Фаудрен	С. Стефуракъ	5 72	5 82
Ліярдъ	П. Кирницкій	9 65	9 75
Мартенъ, старий мішанінь	С. Стефуракъ	9 98	10 08
Докторъ	К. Польськоцкій	1 54	1 64
Сестра Геновефа, монахіна	Е. Польськоцка	1 23	1 25
Маресть, урядникъ поліції	В. Антоневичъ	59 55	60 35
Капіталь поліції	П. Чайковскій		
Служацій графа де Лінерестъ, кондукторъ, народъ, жебра-ки, гості.	Д'Естрестъ въ Парижі		

Нові оригінальні костюми „ROCCOCO“.

Ціни місць: Фотель 1 зп. Крісло въ первихъ V-ти рідахъ 80 кр., въ дальшихъ рідахъ 60 кр., Паркетъ 40 кр., Партеръ 25 кр., Галерія 20 кр.

Білетовъ и картъ абонементовихъ доброти можна въ гандлю Вп. Димета въ ринку и въ комітатахъ тов. „Руска Бесіда“ улиця Скарбівська ч. 2, а вечеромъ въ години 5-тої при касѣ.

Початокъ о годинѣ 7.

Подяку

сердечну складаю всімъ, що зволили ласкато взяти участь въ похоронахъ моего дорогого мужа о. Іоана Бобкевича, гр. к. цароха въ Струтину відженого, отбувшихся дні 7-го л. жовтня с. р. А именно дяку Вир. и Всеч. оо.: декану Льву Левицькому въ Княжівського, Войнаровському въ Ракова, Мудраку въ Гвозда, Головкевичу въ Спаса, Филиповичу въ Дубы, Рошкевичу въ Лопаси, Макаревичу въ Сваричеви, Павлюку въ Рожнятова, Рожанковському въ Ольхівки, Кунинському въ Крехович, Яновичу въ Лопянки, Саболтѣ въ Липовицѣ, Грибу въ Хотині, Сѣчинському въ Стрілкови, Кочоровському въ Лецівки, а такожъ о. Бабику, лат. пароху въ Рожнятова. Надто дяку Вир. оо. сусідямъ: Йосифу Заячківському въ Лопянки и Вен. Ружицькому въ Струтину нижнього за трогаюче и зовине чувства слово въ церквѣ и надъ гробомъ. Дяку такожъ міцевому коляторови Вп. п. Маріїну Мазаракому а его ласкавость для Покойного за житя якъ и въвгочислену помошь въ часі похороновъ. Надто дяку всімъ знакомимъ сусідамъ и родинамъ, якъ не менше ч. Братству церковному и ч. ачадьству громадському за помошь и уолуги якъ въ часі, такъ и по похоронахъ висвідченій. Богъ Благосердий на надгородіть стократно!

Юстина въ Кобилянськихъ Бобкевича, Бобкевича, Кароліна въ Бобкевичеву Шуровска, донька, Іоаннъ Шуровский, зять Покойного.

Переписка Редакції и Администрації.

Вс. И. Л. въ Салоговъ. Д. 21 цвітня с. р. получили мы ѿ Вась 2 зп. и передали редакції „Сиона“, на що маємо поквитованіе о. Бачинського. Рекламуйте въ редакції „Сиона“. — Вс. И. Б. въ Криворівні. Чому „Общ. им. Качковського“ не посыпає Вамъ своїхъ книжочокъ, — не знаємо. Отнесёта до секретаріату того обще-

Заявленіе.

Місійне торжество, яке мало отбутися на дні 14 (26) жовтня въ Тростянці, отложено на день 21 р. жовтня (2 л. падолиста) с. р., — о чмъ Вів. Духовенство съ вѣрными увімлюєся.

Огъ Братства віздережности въ Тростянці дні 18 жовтня 1884.

Катихитомъ при 4-класовій мужескій и 7-класовій жіночій школі въ монастирѣ Чина св. Василія В. въ Яворовѣ поставленій сотрудникъ яворівській, о. Павло Гостицькій.

!! Вже вийшовъ зъ печати !!

ЛЬВОВЯНИНЪ

Календарь інформаційний и забавний на рікъ звичайний 1885

і мѣстѣ

Всемирна лѣтопись, уставне чи-слене рус. и лат. церкви, єврей-скій місяцієвізъ, частъ стисло-календарка; замѣтки о погодѣ; уставъ церковный на рікъ 1885; цѣсарсько австрійска пануюча ро-дина; стемплева скала; вказъ вѣ-нії палежіостей стемплевыхъ; дорожній мѣръ; вказъ улицъ и пляцівъ у Львовѣ; описъ уря-дівъ и публичнихъ закладівъ у Львовѣ; готель у Львовѣ; тарифы їзды фіакрівъ; тарифи и роз-кладъ їзды трамваю; мѣръ и ваги; о телеграфахъ; железній поїзды; прописъ поштові.

Ціни тѣ назначений безъ пересылки поштовою. Въ пачкахъ 5 кил. вразъ єтъ пересылкою поштовою.

Кава Цейлонъ (особливий и добрий рідъ) за 8 зп. 50 кр.

Кава Зелена, зерно велике и здорове, за 7 зп. 60 кр.

Оба роды поручаются дуже.

ВИНО УГОРСЬKE

въ барышкахъ по 3½ літр., за літръ бѣ 50 кр. до 2 зп. 50 кр.

(Барика числига по 50 кр. и таку-жь квоту платитъ за першу па-

режну.

Цвѣты на свѣчки церковній:

зъ матеріи и паперю: пара по 60, 80, 90 и 1 зп. 20 кр.

Кадило королевске

по 80 кр. за кил.

Воскъ жовтый

по 1 зп. 60 кр. за кил., при більшому їздорові по 1 зп. 50 кр.

Шварцъ безъ вінірюлю

7, 8, 16 и 22 кр.

Смаровило до чоботъ и до шкіоры

въ пудлахъ деревяныхъ и бляшанихъ ріжонъ величини по 1½, 2, 3, 5,

Свѣтло воскове бѣле

по 3 зп. їздъ кил.

ДЛЯ КРАМНИЦЬ

Чукоръ при їздорові 100 кил. найбільшого по .

Чай добрий Congo 1 фунтъ по .

порошокъ 1 фунтъ по .

До висилки просто зъ фабрикъ:

Свѣтло церковне

по 92 зп. за лучший, по 84 зп. за біршій сортъ їздъ 100 кил. кромъ транспорту. Скринка не числига. Найменша висилка 30 кил. — Свѣтло зъ фабрикъ „Apollo“ (найлучшо, но и найдорожчо) числига по 98 зп. за 100 кил. Одна висилка лиши на виразне желаніе. — Транспортъ їздъ 100 кил. висилки 4 до 6 зп.; зависить бѣгъ того, чи близше, чи дальше мѣсцевості по їздорові. (На свѣтло, зъ фабрики Apollo часто довше. Особливо передъ святами фабрика їздъ заміята.)

ВИНО

въ бочкахъ 140—150 літр. зъ Угорь зачинається по 35 кр. їздъ літра. Свѣтло зъ фабрикъ „Apollo“ (найлучшо, но и найдорожчо) числига по 98 зп. за 100 кил. Одна висилка лиши на виразне желаніе. — Транспортъ їздъ 100 кил. висилки 4 до 6 зп.; зависить бѣгъ того, чи близше, чи дальше мѣсцевості по їздорові. Сполучати въ погодний часъ. Найлучше сполучати їздъ въ осені и черезъ зиму, на весну правдиве вино не пропаровани буде все мутливі, и то тривало по трохи черезъ літо.)

СМАРОВИЛО ДО ВОЗОВЪ

при висилцѣ просто зъ Дрогобича по 12 зп. їздъ 100 кил. за лучший. Висилка найменша 50 кил. Висилка въ барышкахъ на 25 кил., на 12 кил. и на 6½

Курсъ львівській зъ дні 20 л. жовтня 1884.

платить жадають			
австр. валютою	р. кр.	р. кр.	р. кр.
272 — 275 —			
190 50 193 50			
285 — 290 —			
1. Акції за штуку.			
Жалізъ Кар. Людв. по 200 р.	</td		